

Bunica

Mirimirela

Cerul plângea cu lacrimi de copil
Și era toamnă, nu era april.
Plutea în aer un parfum de crizanteme,
Ce-mi amintea de basmele dulci, din vechime.

De vântul ce se furișa printre scaietăi
Și ridicându-se, spre lună trimitea săgeți
Iar norii, ca niște străjeri o ascundeau
Și-apoi de dorul ei plângăreau, plângăreau.

Se zgribulea de-atâtea lacrimi și pământul
Și, îmbrăcându-se cu suba de hermină
Stătea de vorbă ore-ntregi cu vântul
Și-apoi visa la primăvara ce-o să vină..

Prin gândul lui zburau acum albine, fluturi
Îi înfloreau în minte, livezile de meri...
Însă privind în jur, își spuse singur :
"E încă toamnă...da'-i de bun augur !"

Prin geamul meu ploua cu amintiri
Și-o clipă te-am zărit, parcă-a fost ieri...
Bunică dragă, mi-e dor de ochii tăi calzi
Când îmi spuneai povești cu zâne și heraldzi...